

Zdůvodnění výběru výsledku pro hodnocení SKV podle M17+ pro pátý rok implementace s rokem uplatnění 2016–2020

1. Základní údaje o vybraném výsledku

Článek ve sborníku: International Conference on East Asian Architectural Culture, EAAC 2017

kritérium hodnocení: společenská relevance

Název v originálním jazyce

Configurative urbanism: The forgotten theory for our urban future

Autor:

Ing. arch. Radek Toman, Ph.D., ORCID: 0000-0002-1928-4643

Pracoviště autora: Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury, Ústav památkové péče

Hlavní obor: 5. Social Sciences, Podobor: 5.7 Social and economic geography, Urban studies

Místo a datum vydání: Springer Nature Switzerland AG 2021, 19.6.2021, DOI: 10.1007/978-3-030-75937-7_3

2. Anotace

Článek se zabývá výzkumem současných měst, jejich budoucího rozvoje a vlivu městské struktury na fungování společnosti. Práce myšlenkově navazuje na teorii konfigurativního navrhování, kterou v 50. letech minulého století vytvořil holandský architekt Aldo van Eyck. Během 60. a 70. let byla tato teorie prakticky testována holandským architektem Pietem Blomem (žákem van Eycka na amsterdamské Akademii architektury), který ji aplikoval do své tvorby. Oba architekti představují hlavní představitele strukturálního pojetí v holandské architektuře v 60. a 70. letech.

Jak Aldo Van Eyck, tak Piet Blom, si jasně uvědomovali nedokonalosti modernistického navrhování měst. Alternativu nehledali v návratu k historizujícím principům, ale zaměřili se na sociální a kulturní aspekty městského prostředí. Pokoušeli se vytvořit koncept městských struktur, které by vycházely z přepisu sociálních vztahů do architektury, směřující k vytvoření zdravého, udržitelného prostředí pro fungování městské komunity. V tomto smyslu nám jejich teoretické projekty poskytují inspiraci ve snaze navrhovat udržitelná města.

Článek vychází s vlastní zkušeností autora se životem v Číně, kde žil v letech 2014–2016, a zabývá se metodou konfigurativního navrhování měst a její možnou aplikací v současné architektonické a urbanistické praxi. V tomto úhlu pohledu je proces konfigurativního návrhu zkoumán jako inspirace pro řešení některých problémů rychlé urbanizace světových metropolí. Článek se konkrétně týká Čínských měst, která za posledních 100 let prošla extrémní transformací z tradičních urbánních forem v modernistické struktury převzaté ze „západu“. Je až s podivem, jak čínští developereři přebírají „západní“ vzory i s jejich chybami, které jsou však již řadu let v Evropě a Americe předmětem kritiky.

Pokud se podíváme do historie, tak tradiční čínská stavba měst byla přepisem čínské společnosti a toho, jak společnost fungovala. Zde je velká podobnost s teorií, kterou v jiném období a jiném kontextu vytvářel Aldo van

Eyck. Článek si tedy klade otázky, zda je možné tuto „zapomenutou“ městskou teorii použít pro současný urbánní rozvoj v Jihovýchodní Asii, ale i jinde.

Na některých univerzitách v Asii a USA jsou podobná témata rovněž řešena, např. na Harvard University, Graduate School of Design: https://issuu.com/gsdharvard/docs/common_frameworks_part1. Autorovi výsledku není známo, že by se ve střední a východní Evropě tímto tématem systematicky, s obdobnými výsledky, nějaké výzkumné pracoviště nezabývalo.

3. Text výsledku

Webový odkaz na vlastní výsledek: https://link.springer.com/chapter/10.1007%2F978-3-030-75937-7_3

Článek je součástí konferenčního sborníku East Asian Architectura Culture in Globalization, EAAC 2017, Springer, Cham, https://doi.org/10.1007/978-3-030-75937-7_3

Konference se konala 13. až 17. října 2017 na Tianjin University v Číně.

Ve vědecké radě konference zasedali světově uznávaní odborníci např.: Stanislaus Fung (Chinese University of Hong Kong), Wang Weijen (University of Hong Kong), Keisuke Fujii (University of Tokyo), BongHee Jeon (Seoul National University), Park Jin-Ho (Inha University), Heng Chye Kiang (National University of Singapore) a další.

Na přípravě sborníku se podíleli: Thomas Coomans (Raymond Lemaire International Center of Conservation), Alison Hardie (University of Leeds), Eduard Kögel (TU Berlin), Seng Kuan (Harvard University), Edward Yee-Wah Leung (Heritage and Conservation Committee of The Hong Kong Institute of Architects), Hendrik Tieben (The Chinese University of Hong Kong), Johannes Widodo (National University of Singapore) a další.

Od začátku roku 2018 do začátku roku 2021 probíhalo recenzní řízení, které bylo vedeno vydavatelstvím Springer Nature Switzerland. Článek byl hodnocen několika nezávislými hodnotiteli.

Sborník byl vydán 19.6.2021. Elektronická verze sborníku se prodává za 213,99 EUR, papírová verze za 267,49 EUR. K dnešnímu dni (29.9.2021) měla elektronická verze sborníku více než 5500 stažení za úhradu, což odpovídá cca 50 stažení za den. Samotný článek se prodává za 27,45 EUR a k dnešnímu dni má 123 stažení, což odpovídá více než jednomu stažení za úhradu denně.

Velký počet stažení svědčí o relevanci a významu výsledku pro odbornou veřejnost.

Konference EAAC 2017 byla jednou z největších a nejvýznamnějších konferencí o architektuře pořádaných v jihovýchodní Asii v roce 2017.

Výsledek navrhl na hodnocení doc. Ing. arch. Jiří Palacký, Ph.D., proděkan pro vědu.
V Brně dne 30. 9. 2021